

FEM MØRKE PUNKTER I DET NYE RITUAL

De otte danske biskopper, som mandag d. 11. juni afleverede deres forslag til ritual for homovielser i kirken, synes dermed at have gjort kirkens præster en dårlig tjeneste! Ja, ifølge Den hellige Skrift har de med dette ritual anbragt hundredvis af præster i en situation, hvorved disse kan pådrage sig de alvorligste timelige, legemlige, åndelige og evige konsekvenser.

Bisperne har f.eks. ved to anledninger i homo-ritualet forordnet, at præsterne under den kirkelige homovielser skal lægge hænderne på det homoseksuelle eller lesbiske par. I det ene tilfælde af håndpålæggelse skal præsten (citater): 'lægge sin hånd på parrets hænder' og 'forkynde dem at være ægtefæller både for Gud og mennesker' – og i det andet tilfælde skal præsten – med håndpålæggelse – erklære over for det knælende homofile par, at de skal være velsignede (citater): 'indtil de engang skal møde Dig (Gud) ansigt til ansigt'.

*

Ny Testamente advarer på det alvorligste kirkens præster mod at følge denne biskoppelige forordning. Apostelen siger: "Lad ingen håndpålæggelse ske overilet, og gør dig ikke medansvarlig for andres synder; bevar dig selv ren!" (1. Tim. 5:22). – (Der er i læren om håndpålæggelser (Hebr. 6:2) tale om en 'overførelse' eller 'identifikation'. Her underviser apostelen endog om at gøre sig 'medansvarlig' – ja, 'medansvarlig for andres synder'. Gads bibelleksikon informerer om, at der ved håndpålæggelse 'etableres et skæbnefællesskab mellem de to parter' s.327)).

Når Ny Testamente samtidig belærer om, at 'mænd, der øver skamløshed med mænd, pådrager sig den velfortjente løn for deres forvildelse' (Rom. 1:27), så slipper den præst, der ved håndpålæggelse 'for Guds Åsyn' erklærer dette forhold for at være 'sammenføjet' af Gud, ikke for de konsekvenser, som det homoseksuelle par udsætter sig for. Når de to (som præster erklærer) skal 'møde Gud ansigt til ansigt' – så vil præsten, der ved håndpålæggelse har identificeret sig med deres homoseksuelle synd, modtage samme løn – og 'syndens løn er døden' (Rom. 6:33).

Det nye ritual vedkender sig ikke apostlenes lære om 'den overilede håndpålæggelse' – og er derfor i forbindelse med de efterfølgende fem punkter i modstrid med kirkens bekendelse.

1. DET HOMOFILE SAMFUNDSBØN

Den kirkelige handling indledes blandt andet med bønne: "Kære Gud, udspænd din kærligheds himmel over os!"

Til denne bøn svarer profeten Esajas med følgende udsagn fra Herren: "Lån øre til Herrens ord, du Sodoma og Gomorrafolk! Hvor meget I så end beder, Jeg hører det ikke. Tvæt jer, rens jer, bort med de onde gerninger fra mine øjne!" (Es. 1:10 og 15-16).

Når Gud Herren taler direkte til 'Sodoma- og Gomorrafolket', er det ubestrideligt det homofile samfund, Han henvender sig til. Han siger: "Jeres smukke bøn om, at Jeg skal 'udspænde min kærligheds himmel over jer' kan I godt glemme! Jeg hører den ikke – og har kun et budskab til jer: "Få jeres onde gerninger bort fra Mine øjne!"

Ny Testamente lærer, at 'byerne Sodoma og Gomorra dømte Gud til undergang og lagde dem i aske og gjorde dem dermed til et advarende eksempel for ugudelige mennesker i kommende slægter' (2. Pet. 2:6).

Det nye ritual vedkender sig ikke omvendelsens betydning og er derfor i modstrid med kirkens bekendelse.

2. OM ORDET: 'ÆGTEFÆLLE'

Ifølge vielsesritualet for homoseksuelle skal præsten tilspørge parret med ordene: "Så spørger jeg dig, Peter Hansen, vil du have Søren Andersen som ægtefælle?"

I Luthers lille katekismus, der er en del af Den Danske Folkekirkes bekendelse, tales om de ti bud. Det sjette bud lyder således: "Du må ikke bryde ægteskabet." Luther fortolker myndigt: "Det vil sige... at vi lever rent og kysk i ord og gerning, og som ægtefolk elsker og ærer hinanden."

Bekendelsens latinske tekst anvender betegnelsen 'suam conjugem' om ordet 'ægtefolk' og henleder dermed opmærksomheden på Jesu forklaring af udtrykket 'conjugem' (sammenføje). "Har I ikke læst," spørger Jesus, "at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: "Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru... hvad altså Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille" (Matt. 19:5-7).

Ifølge det givne vielsesritual for homoseksuelle skal præsten afsluttende 'forkynde' det viede par at være (rette) 'ægtefæller'. Med det latinske ord 'conjugem' som baggrund er der ikke skyggen af forskel på udtrykket 'ægtefolk' og 'ægtefæller'. (De otte biskopper har ikke løst denne opgave tilfredsstillende; ordet 'ægtefælle' er ifølge Luthers Katekismus helt identisk med det latinske ord for 'ægtefolk').

I kirken sker denne 'forkyndelse' for Guds og menneskers åsyn! Hvis ritualet for en vielse af homoseksuelle indeholder udtrykket 'conjugem', må præsten straks anfægtes af samvittighedskvaler ved at skulle forkynde denne 'sammenføjning' som værende i overensstemmelse med Jesu lære – og hvis ordet 'ægtefolk' erstattes med et andet udtryk, er også dette i modstrid med Luthers katekismus og dermed kirkens bekendelse.

Det nye ritual vedkender sig ikke den guddommelige sammenføjnings betydning og er derfor i modstrid med kirkens bekendelse.

3. "VIL DU ELSKE OG ÆRE..."

Præsten skal fremdeles spørge parret: "Vil du elske og ære ham... indtil døden skiller jer ad?"

I Ny Testamente forklarer apostelen, at homoseksualitet er en 'urenhed, hvorved mennesker vanærer deres legemer indbyrdes' (Rom. 1:24) og tilføjer: "Det er en vanærende lidenskab, hvor deres kvinder ombytter den naturlige omgang med den unaturlige, og at mændene vender sig fra den naturlige omgang med kvinden og optændes i begær efter hverandre..." (v.26).

Hvorledes kan præsten anvende udtrykket, at de to homoseksuelle skal 'ære' hinanden, når apostelen erklærer, at deres samliv i sig selv er 'vanærende' – og hvorledes kan han få dem til at love, at de ikke vil bryde med dette syndige samliv, før døden skiller dem ad?

Det nye ritual vedkender sig ikke Skriftens betydning og er derfor i modstrid med kirkens bekendelse.

Præsten skal i det nye vielsesritual erklære, at det homoseksuelle par 'en dag skal møde Gud ansigt til ansigt'.

4. REGNSKABETS DAG

Bekendelsesskriftet Athanasianum (som ligeledes er en grundlæggende bekendelse for Den Danske Folkekirke) taler om, at ved Kristi genkomst 'skal alle mennesker opstå og aflægge regnskab for deres gerninger'. Desuden hedder det i Symbolum Nicaeno-Constantinopolitanum (som tillige er en del af middelalderkirkens liturgi): "Jeg tror på Jesus Kristus, at Han skal komme igen for at dømme levende og døde..."

Apostelen advarer på samme måde de troende mod de mennesker, der (som han skriver): 'spotter jer, når I ikke styrter jer ud i den samme strøm af udsvævelser'. Han slutter: "Men de skal gøre regnskab for Ham, som er rede til at dømme levende og døde" (1. Pet. 4:5).

Præsteløftets prægnante vending: 'Jeg lover for den alvidende Guds Åsyn med regnskabsdagen for øje', er i en gejstlig retssag (Arboe Rasmussen, 1911-1916) blevet omtalt som 'ikke blot moralsk, men også juridisk bindende' (HRD, s. 152, jf. s. 169). "Det er et løfte, som øvrigheden må respektere," hedder det (HRD, s.111).

Skriften erklærer med henblik på den nærværende sag om det såkaldte 'kønsneutrale ægteskab': "Du må ikke have samleje med en mand, som man har samleje med en kvinde" (3. Mose 18:22).

Kirkeministerens nye lov, der nu overalt sigter på i kirken at indføre en liturgi og et ritual, der er betydeligt påvirket af den homofile ideologi, er i tydelig modstrid med folkekirkens bekendelsesgrundlag – ja, er domineret af den opfattelse, at Skriftens og bekendelsens vidnesbyrd om en 'regnskabs dag' ikke skal tages alvorligt.

Det nye ritual vedkender sig ikke dommens betydning og er derfor i modstrid med kirkens bekendelse.

5. DET NATURLIGE OG DET NATURSTRIDIGE

"Skabelsesberetningen fra Bibelen, som bruges til vielser mellem mand og kvinde, duer selvsagt ikke," forklarer biskop Elisabeth Dohns Christensen fra Ribe Stift til Jyllandsposten.

Allerede den oldkirkelige bekendelse, Symbolum Romanum, erklærer: "Jeg tror på Gud, Fader, den almægtige, himlens og jordens skaber."

... og vedkender sig derved Bibelens skabelsesberetning, hvori det hedder: "Gud skabte mennesket i Sit billede, i Guds billede skabte Han det, som mand og kvinde skabte Han dem – velsignede dem og sagde: Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden... (1. Mose 1:27-28).

Jesus henviste til dette sted i Skriften, når Han siger: "Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde." Han konkluderer: "Derfor skal en mand forlade sin far og sin mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød" (Matt. 19:4-5) – hvilket alt sammen bevidner, hvorledes 'det naturlige' mand-kvinde forhold fremhæves af både Skrift og bekendelse. Apostelen i Ny Testamente omtaler det homofile samliv med ordene: "Deres kvinder udskiftede den naturlige omgang med den naturstridige, og ligeså opgav mændene den naturlige omgang med kvinden... og pådrog sig derved den straf for deres vildfarelse, som de fortjente" (Rom. 1:26-27).

Kirkeministerens nye lov lægger på baggrund af disse Skriftens og bekendelsens vidnesbyrd op til et truende skisma, der i omfang og styrke vil 'forstyrre den offentlige orden' (§ 67 Gr.)

Der hersker med henblik på forslaget om den kirkelige velsignelse af det homofile samliv et skæbnesvangert misforhold mellem dets overfladiske mediebevågenhed og dets manglende teologiske substans, især hvad angår forholdet til 'Guds naturlige skaberværk'.

Ved ikke at kunne vedkende sig Bibelens Skabelsesberetning, som Jesus henviser til i forbindelse med ægteskabet, er det nye vielsesritual i modstrid med kirkens bekendelse.

De otte biskopper, der står bag de nye forslag, er:

Niels Henrik Arendt, Haderslev, Henning Toft Bro, Aalborg, Elisabeth Dons Christensen, Ribe, Kresten Drejergaard Odense, Peter Fischer-Møller, Roskilde, Kjeld Holm, Aarhus, Karsten Nissen, Viborg og Peter Skov-Jakobsen, København.

De har ikke blot gjort landets præster en dårlig tjeneste – men har alle otte med dette ritual bevæget sig uden for kirkens bekendelse og bør alle stilles til regnskab derfor!